

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 89.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789923280/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

endnu med sine to Venner, og det blev da foretaget; derefter foreslog Felix »Emilie«, og lidt efter udbragte Vilhelm »Capitain Jespersen«, hvilken Toast blev drukken med stor Acclamation og Nagelprobe, hvorpaa Capitainen takkede og bad dem tømme et Glas paa et fortsat Bekjendtskab. Endelig tog Capitainen til Orde.

Nei, for nu at komme tilbage til Fru Lind, saa kan De aldrig troe, hvor den Kone har forandret sig.

Nei virkelig – saa – og andre lignende opmuntrende Udbrud fra hans Tilhørere.

Ja, vedblev Capitainen, det er utroligt; men en intrigant Dame har hun altid været. See dengang var hun en ung Pige, paa en fire, fem og tyve Aar; lad mig see:

Det er circa tyve Aar siden.

Min salig Kone var død et Par Aar i Forveien; jeg havde solgt Refsgaard, og kjøbt mig en Eiendom i Fyen og laae nu i Kjøbenhavn, for at bringe alle Papirerne, denne Sag vedkommende i Orden. Da Eiendommen først var at tiltræde Aaret efter, havde jeg besluttet at benytte denne Mellemtid til en Reise i Tydskland, deels for min Fornøielses Skyld, og deels for at see nogle af de Forbedringer, som man fortalte at de større Landeiendomsbesiddere havde indført i deres Agerbrug. Mine Forretninger trak sig imidlertid noget i Langdrag, og for at dræbe Tiden gjorde jeg hyppige Visitter hos min Sagfører, Kammerraad Vickers Familie, der boede paa et Landsted noget udenfor Byen. De førte et stort Huus og der kom mange unge Mennesker; man morede sig godt, thi Tonen var fri og ugeneert. Den eneste Datter, Emma, var som jeg før sagde Dem, – thi De kan da vide, at det ikke er nogen Anden end Fru Lind, – en Pige paa en fire, fem og tyve Aar, men meget smuk og dertil meget coquet. Jeg har stedse havt en stor Svaghed for coquette Fruentimmer; ja, jeg troer endog-saa bestandigt at der ikke er noget ved et Pigebarn, naar hun ikke har lidt Coquetteri. Det var altsaa ganske i sin Orden, at jeg gjorde Cour til hende. Nu maa De imidlertid ikke troe, at det var saa lige en Sag, som jeg seer det er nutildags; dengang var det langfra tilstrækkeligt nu og da at sætte et Par kjælnøerne op, og forresten drive omkring i